

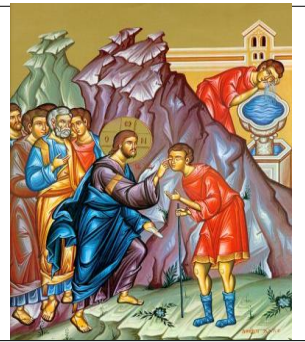
Foaie de duminică

Anul VII nr. 19 (330)

13 Mai 2018

Duminica a VI-a după Paști
(Vindecarea orbului din naștere)

www.parohiamartisor.ro

„Și trecând Iisus, a văzut un om orb din naștere. Și ucenicii Lui L-au întrebat, zicând: **Învățătorule, cine a păcătuit; acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?** Iisus a răspuns: **Nici el n-a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.** **Trebuie să fac, până este ziua, lucrările Celui ce M-a trimis pe Mine....** Atât cât sunt în lume, **Lumină a lumii sunt.** Acestea zicând, a scuipat jos și a făcut tînă din scuipat, și a uns cu tînă ochii orbului. Și i-a zis: **Mergi de te spală în scaldătoarea Siloamului (care se tâlcuiește: trimis).** Deci s-a dus și s-a spălat și a venit văzând. Iar vecinii și cei ce-l văzuseră mai înainte că era orb ziceau: **Nu este acesta cel ce ședea și cerșea?** Unii ziceau: **El este.** Alții ziceau: **Nu este el, ci seamănă cu el.** Dar acela zicea: **Eu sunt.** Deci îi ziceau: **Cum ți s-au deschis ochii?** Acela a răspuns: **Omul care se numește Iisus a făcut tînă și a uns ochii mei; și mi-a zis: Mergi la scaldătoarea Siloamului și te spală.** Deci, ducându-mă și spălându-mă, am văzut. ... L-au dus la farisei pe cel ce fusese oarecând orb. **Și era sâmbătă în ziua în care Iisus a făcut tînă și i-a deschis ochii.** Deci iarăși îl întrebau și fariseii cum a văzut. Iar el le-a zis: **Tînă a pus pe ochii mei, și m-am spălat și văd.** Deci ziceau unii dintre farisei: **Acest om nu este de la Dumnezeu, fiindcă nu ține sâmbăta.** Iar alții ziceau: **Cum poate un om păcătos să facă asemenea minuni? Și era dezbinare între ei.** Au zis deci orbului iarăși: **Dar tu ce zici despre El, că ți-a deschis ochii?** Iar el a zis că **prooroc este.** Dar iudeii n-au crezut despre el că era orb și a văzut, până ce n-au chemat pe părinții celui ce vedea. Și i-au întrebat, zicând: **Acesta este fiul vostru, despre care ziceți că s-a născut orb? Deci cum vede el acum?** Au răspuns deci părinții lui și au zis: **Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb. Dar cum vede el acum, noi nu știm... Întrebați-l pe el; este în vârstă.... Acestea le-au spus părinții lui, pentru că se temeau de iudei. Căci iudeii puseseră acum la cale că, dacă cineva va mărturisi că El este Hristos, să fie dat afară din sinagogă.”**

(Ev. Ioan 9, 1-38)

„Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?”

Iată, peste câteva zile, noi pomenim Înălțarea Domnului nostru Iisus Hristos și ceea ce s-a întâmplat la Înălțare, când Domnul Hristos și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat pe ucenici și s-a înălțat, binecuvântându-i.

Amintesc lucrul acesta pentru că are legătură și cu duminica de astăzi și anume, ce se spune? Că **Domnul Hristos i-a luat pe ucenicii Săi, i-a dus spre Betania, și-a ridicat mâinile, i-a binecuvântat și pe când îi binecuvânta, S-a înălțat la cer** (Le. 24, 50-51). Ce a decurs, ce a urmat din această binecuvântare? Închinarea. Și astfel s-a pomenit de închinare. Când Domnul Hristos l-a întâlnit pe omul căruia îi dăduse vedere (In. 9, 35-38), l-a întrebat: **„Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?”**. **Să știi că întrebarea aceasta-i o întrebare pentru toți. Nu există om în lumea aceasta, din câți au fost și din câți vor fi, care să nu trebuiască să răspundă cândva, în fața Domnului nostru Iisus Hristos, la întrebarea: Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?** Și să știi că întrebarea aceasta este o întrebare la care răspundem și cu cuvintele și cu viața și mai ales cu viața. Și omul a zis: **„Doamne, dar cine-i ca să cred în El? Cine-i Fiul lui Dumnezeu, ca să cred în El?”** Și Domnul Hristos a zis: **„L-ai și văzut, că este Cel care vorbește cu tine”**. Atunci el a făcut un lucru care arată credința lui. Ce a făcut? **A zis mai întâi: „Cred, Doamne!” și și-a arătat credința în închinare. S-a închinat Lui.**

Spune Sfânta Evanghelie că a zis: **„Cred, Doamne, și s-a închinat Lui”**, adică Domnului Hristos.

Așa au făcut ucenicii sub binecuvântarea Domnului Hristos, la Înălțare: s-au închinat lui Hristos, Cel care se înălța la cer. Și s-au întors la Ierusalim cu bucurie mare și erau întotdeauna în templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Deci, luați aminte! **Întâi e binecuvântarea lui Dumnezeu care dă lumină, lumină care aduce închinare. Închinarea aduce bucurie și bucuria revărsă mulțumire, laudă și binecuvântare.** Cum zicem noi la Sfânta Liturghie: **„Pe Tine Te laudăm, pe Tine bine Te cuvântăm; Ție Îți mulțumim, Doamne, și ne rugăm Ție, Dumnezeului nostru”**. Numai că noi spunem cuvintele acestea de multe ori ca pe niște cuvinte de ritual nu ca și când ar fi cuvintele noastre, pentru că n-am ajuns încă să ne simțim cât trebuie sub binecuvântarea Domnului Hristos, să ne simțim datori cu închinare. Zicem noi la Sfânta Liturghie: **„Cu vrednicie și cu dreptate este a ne închina Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Treimei Celei de o ființă și nedespărțită”**. E o mărturisire pe care o facem, o mărturisire care trebuie să o auzim și să o susținem cu viața noastră.

Aș vrea să rețineți și aceea că adevăratul răspuns e închinarea. Pentru că închinarea, să știți, nu înseamnă să-ți faci Sfânta Cruce pur și simplu și așa te-ai închinat. **Închinarea înseamnă supunere totală față de Dumnezeu, recunoașterea măririi lui Dumnezeu, aceasta înseamnă închinare.** Sigur că omul acela care s-a închinat Domnului Hristos s-a plecat, a făcut un semn de închinare, o închinare formală, pe care Domnul Hristos a primit-o și care era un semn al credinței.

Dar noi nu trebuie să rămânem la atâta, ci **trebuie să întindem închinarea noastră peste toată viața noastră, peste toată veșnicia, să avem sufletul supus lui Dumnezeu și preamăritor de Dumnezeu și atunci suntem în închinare și închinarea aduce bucurie și bucuria aduce laudă și binecuvântarea lui Dumnezeu.**

Să ne ajute Bunul Dumnezeu pentru rugăciunea Maicii Preacurate, **să ne cunoaștem întunecarea, câtă o avem, să căutăm să primim luminare, câtă vrea Dumnezeu să ne dea, să ne rugăm lui Dumnezeu să ne ajute să fim între adevărații închinători ai Lui, să ne ajute Dumnezeu să-L cunoaștem pe El, cât poate omul să cunoască pe Dumnezeu și, mai ales, să cunoaștem că nu cunoaștem și că nu putem cunoaște. Să ne ajute Dumnezeu să ne curățim mintea, să scuturăm tina de pe ochii minții, să vedem pe Cel ce este, să primim cunoștința Duhului și din această lumină să izbucnim dumnezeiești cântări de preamărire, totdeauna, acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin!**

Arhim. Teofil Părăian – Credința lucrătoare prin iubire, Editura Agaton, Făgăraș, 2009

„Doamne, ia-mi libertatea care îmi robește sufletul și dă-mi robia care-mi eliberează inima!”

Valeriu Gafencu

Marti, 15 mai – Sf.Ier.Iacob Putneanu, mitropolitul Moldovei

Miercuri, 16 mai – Sf.Teodor cel Sfințit; Sf.Cuv.Sila, Paisie și Natan de la Sihăstria Putnei

Joi, 17 mai – Înălțarea Domnului

Sâmbătă, 19 mai – Sf.Mc.Chiriachi

Ziua Eroilor și sărbătoarea Înălțării Domnului (PF Daniel, patriarhul BOR - <http://basilica.ro>)

Încă din anul 1920 eroii neamului românesc sunt pomeniți la sărbătoarea Înălțării Domnului. Hotărârea Sf.Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din acel an a fost consfințită prin alte două hotărâri sinodale din anii 1999 și 2001 prin care **această zi a fost proclamată ca sărbătoare națională bisericească**.

De asemenea, începând cu anul 2003, prin **legea 379** privind regimul mormintelor și operelor comemorative de război, **sărbătoarea Înălțării Mântuitorului Iisus Hristos, a fost proclamată Ziua**

Eroilor, ca sărbătoare națională a poporului român. Această sărbătoare nu a fost aleasă întâmplător de Biserică drept zi de pomenire a eroilor, ci pentru a ne învăța că există o **legătură tainică între Crucea suferințelor, Învierea și Înălțarea Mântuitorului Iisus Hristos**, Care din iubire smerită și milostivă pentru oameni, a răbdat chinurile și moartea pentru a vindeca de neascultare, mândrie și lăcomie, umanitatea căzută și bolnavă de păcate și a o înălța la demnitatea pentru care a fost creată, adică la sfințenie și viață veșnică, și jertfa eroilor neamului, care și-au dat viața pentru libertatea, unitatea și demnitatea poporului român.

Cultul eroilor este o adevărată cultură a sufletului românesc care crede, simte și mărturisește că **iubirea este mai tare decât moartea**. Mulțimea pomelnicilor și parastaselor pentru eroii neamului constituie un puternic factor de cultivare a conștiinței unității și continuității noastre naționale din neam în neam, sau mai precis din generație în generație. Pomenirea eroilor din toate timpurile și din toate locurile și cultul morților sunt elemente de mare statornicie, continuitate și unitate în cuget și simțiri de-a lungul generațiilor. Prin iubire jertfelnică noi ne-am apărat, am dăinuit și am păstrat credința, unitatea și demnitatea noastră.

Poporul român a interiorizat Taina Crucii și a Învierii și a trăit istoria ca pe o Cruce și o Înviere, suferință și speranță, întristare și bucurie, mărturie fiind mulțimea eroilor jertfelnici pomeniți la acest moment.

Taina Crucii care se înalță în slava Învierii este înscrisă pe Stema României, ca simbol al istoriei noastre și program spiritual permanent. De aceea, **vulturul de pe Stema României poartă Crucea în plisc**, arătând că numai prin iubire jertfelnică noi ne-am apărat, am dăinuit și am păstrat credința, unitatea și demnitatea noastră.

Libertatea, ca dar a lui Dumnezeu, pentru care au luptat și au murit eroii neamului românesc, trebuie cultivată în prezent cu mult discernământ și responsabilitate sporită. Pe lângă apărarea integrității teritoriale a țării noastre **trebuie apărată și integritatea spirituală a sufletului poporului român**, care a rezistat spiritual în timpul invaziilor barbare și al stăpânirilor străine, păstrându-și credința și viețuirea creștină. Iată de ce avem mare nevoie de credință puternică, multă speranță și iubire curată, care se nasc din rugăciune și se arată în fapte bune. Numai astfel vom cinsti cum se cuvine memoria eroilor care s-au jertfit pentru libertatea, prosperitatea și demnitatea poporului român.

Pentru a sublinia **caracterul de simbol național și de memorial al tuturor eroilor români, Catedrala Mântuirii Neamului** are hramul principal Înălțarea Domnului. Catedrala Mântuirii Neamului este în același timp o necesitate practică și un simbol spiritual național, fiind dintru început închinată cinstirii după cuviință a celor care s-au jertfit, de-a lungul întregii noastre istorii, pentru apărarea credinței creștine – ortodoxe, pentru libertatea, unitatea și demnitatea poporului român.

15 Mai - Sf.Ierarh Iacob Putneanu (n. 20 ianuarie 1719-d. 15 mai 1778) a fost mitropolit al Moldovei între anii 1750-1760. Și-a închinat întreaga viață slujirii Bisericii, luminării poporului prin școală și tipar, apărării celor nedreptățiți și povățuirii sufletelor spre mântuire. **Sf.Sinod al BOR** a hotărât, în ședința sa din **6-7 iunie 2016**, trecerea mitropolitului Iacob Putneanu în rândul Sfinților, cu zi de prăznuire la 15 mai, ziua trecerii sale la cele veșnice.

S-a născut la 20 ianuarie 1719 într-o familie dreptcredincioasă din Bucovina. **La numai 12 ani a intrat în viața monahală** la Măn. Putna. Formarea sa duhovnicească este legată și de Mitropolitul Antonie al Moldovei (1730-1740), cel care l-a convins pe Paisie Velickovski să vină în Moldova. Hirotonit **preot la numai 17 ani** și apoi egumen al Măn. Putna la vârsta de 25 de ani (în 1744), în anul 1745 a fost ales **episcop de Rădăuți**, unde s-a remarcat, prin **tipărirea unui Liturghier bilingv (în slavonă și română)** și unde a înființat o școală pentru învățarea limbilor slavonă, greacă și română. După doar cinci ani a fost ales mitropolit al Moldovei. În 10 ani a **tipărit 15 cărți de slujbă bisericească și învățătură în limba română**. A tipărit **primul Abecedar românesc (Bucvar)** și a înființat, pentru copiii satului Putna, prima școală rurală din Moldova. A tradus în românește primele 6 din cele 12 volume a „**Vieților sfinților**”. În vremea domniilor fanariote a **reușit desființarea birurilor „vădrăritului” în 1756 și a „văcăritului” în 1757**, legând cu blestem pe domnii țării să nu mai revină asupra acestora. În anul 1758 a cerut, cu mult curaj, hanului tătarilor să înceteze prădarea Moldovei. Și-a petrecut ultima parte a vieții la mănăstirea să de metanie, Putna. A fost înmormântat în mai 1778 în pridvorul mănăstirii de la Putna după ce a primit **tunderea în marea schimă luând numele de Eftimie**.

Programul săptămânii 13 mai 2018 – 20 mai 2018

Duminică	13 mai	8- 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea orbului din naștere) – Pr.Ticu
Duminică	13 mai	17 – 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Ticu
Luni	14 mai	17 – 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Ticu
Marti	15 mai		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	16 mai	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Miercuri	16 mai	17 – 19	- Vecernia Înălțării Domnului și Litia
Joi	17 mai	8- 12	- Sf.Liturghie (Înălțarea Domnului) și parastas eroi – Pr.Ticu
Vineri	18 mai	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	18 mai	17 – 18	- Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	19 mai	8 – 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Ticu
Sâmbătă	19 mai	17 – 18	- Vecernia duminicii a VII-a după Paști – Pr.Dragoș
Duminică	20 mai	8- 12	- Sf.Liturghie (Sf.Părinți Sinodul I Ecumenic) – Pr.Dragoș
Duminică	20 mai	17 – 19	- Vecernia, acatistul Sf.Împ.Constantin și Elena și Litia – Pr.Dragoș